

er hidtil blevet afgjort ved de aarlige Finanslove, jfr. senest Anmærkningerne til Forslag til Finanslov for Finansaaret 1921 —22 ad § 12 II. D. Det maa imidlertid anses for rigtigst, at Presseattachéerne indgaar i det ved Loven normerede Antal Tjenestemænd, og de er derfor foreslaaet indordnede under 3die Tjenestegrad, hvortil de efter deres Tjenesteforhold og hidtidige Aflønningsforhold nærmest henhører.

I Henhold til § 140 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 er Kancellister ved Gesandtskaberne ikke at anse for Stats-tjenestemænd, men lønnes med et aarligt Honorar af 3 000 Kr., hvortil kommer Opholdstillæg. Det er anset for mest praktisk og tillige mest økonomisk, at det underordnede Tjenestepersonale ved Gesandtskaberne lige saa lidt som hidtil bliver fast ansatte Tjenestemænd med dertil knyttet Pensionsret, og der er derfor ikke optaget nogen Bestemmelse om disse Personer i nærværende Lovforslag. I saadanne Tilfælde, hvor en blandt det underordnede Personale ved en dansk Repræsentation i Udlandet ansat Person fratræder sin Stilling under Omstændigheder, hvor det maa anses for paakrævet, at Statskassen træder hjælpende til, er det Udenrigsministeriets Hensigt at søge Bevilling til en aarlig Understøttelse for den paagældende.

Paragraffens tredjesidste Stykke svarer til Bestemmelsen om konsulære Tjenestemænd i § 17, 2det Stykke, i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908, og er som Følge af Principippet om Tjenestens Enhed nu foreslaaet udvidet til at omfatte hele Udenrigstjenesten.

Angaaende de Tjenestestillinger, der i Paragraffens næstsidste Stykke er tænkt at skulle have en midlertidig Natur, henvises til Bemærkningerne ad §§ 11 og 14.

ad § 2.

De i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser om Udnævnelsen af Tjenestemændene i de forskellige Grader er i Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser angaaende dette Forhold, jfr. Lov Nr. 489 af 12. September 1919 §§ 131, 141 og 147.

I Paragraffens sidste Afsnit foreslaas det, at Besættelsen af Tjenestestillinger i Udenrigstjenesten ligesom hidtil kan finde Sted uden forudgaaende Opslag, jfr. for nævnte Lovs § 148.

ad §§ 3 og 4.

Ifølge det for Lovforslaget til Grund liggende Princip foreslaas det i § 3, at Udnævnelse sker til en Tjenestegrad og saaledes, at det af Kongen henholdsvis Udenrigsministeren bestemmes, hvor den paagældende Tjenestemand skal gøre Tjeneste, jfr. Lovforslagets § 4.

Efter de gældende Bestemmelser er Tjenestemænd i Udenrigstjenesten kun pligtige til at forrette Tjeneste indenfor samme Gren af Tjenesten, og herfra gøres ved § 23, 2det Stykke, i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 endog den Undtagelse, at der ved Forflyttelse i den diplomatiske og konsulære Tjeneste skal gives den paagældende Valget mellem Forflyttelse eller Afsked med Pension efter de almindelige Regler, saafremt han er fyldt 60 Aar, eller det gælder Forflyttelse fra Europa til anden Verdensdel. Tjenestemænd i den diplomatiske Tjeneste er saaledes ikke pligtige til at modtage Ansættelse i den konsulære Tjeneste og omvendt, ligesaa lidt som Tjenestemænd i Udlandet er pligtige til at modtage Ansættelse i Udenrigsministeriet eller omvendt Tjenestemænd i Udenrigsministeriet til at modtage Ansættelse i Udlandet. Undtagelse herfra er kun gjort ved § 26 i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908, der bestemmer, at Legationssekretærer kan beordres til *midlertidig* Tjeneste i Ministeriet og ved Konsulat, samt at udsendte Vicekonsuler kan beordres til *midlertidig* Tjeneste i Ministeriet eller ved Gesandtskab. Endelig er det i § 10 i Lov Nr. 122 af 27. Maj 1908 bestemt, at Fuldmægtige og Sekretærer i Udenrigsministeriet kan beordres til *midlertidig* Tjeneste i Udlandet ved Gesandtskab eller Konsulat. Denne Bestemmelse er dog nu bortfaldet, idet hele den sidstnævnte Lov er ophævet ved § 135 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.

Disse Bestemmelser er ikke tilstrækkelige til at sikre den ved nærværende Lovforslag tilsigtede frie Omflyttelighed mellem Tjenestens forskellige Grene, og den foreslaaede Bestemmelse tilsigter derfor at give Regeringen Bemyndigelse til at forflytte Tjenestemændene fra Tjeneste i Udlandet til Tjeneste i Ministeriet og omvendt samt fra en Tjeneste i Udlandet til en anden. Af humane Hensyn er det dog foreslaaet at bibeholde den hidtil gældende Bestemmelse om, at Tjenestemænd, der er fyldt 60 Aar, i Tilfælde af Forflyttelse har Ret til at vælge mellem Forflyttelse eller Afskedigelse med Pension efter de almindelige Regler.